

Wa zit da lekker!

Tijdens mijn Dolomientour deze zomer begon de slijtageslag zich af te tekenen. Met zo'n 6 tot 8 uur per dag op de motor kreeg ik steeds meer last van doorzichtsymptomen, stijfheid in de gewrichten en algehele vermoeidheid. Het zal ongetwijfeld met leeftijd te maken hebben, maar zeker ook met een stuk 'verveling'. Hoe kun je je in de Dolomieten nu vervelen hoor ik menigeen denken? Nou ja, als je een groot deel van de routes door de dalen van dorp naar dorp moet afleggen in het touristenseizoen, of kilometers achter een camper hangt op nauwe bergpassen, ontbreekt het aan adrenalinegehalte. Dat betekent dat allerlei vermoeidheidsverschijnselen de kop op gaan steken, vooral als je wat langer achter elkaar in het zadel zit. Je krijgt dan steeds vaker de behoefte om te gaan verzitten, de benen te strekken en de armen even te laten hangen. Stoppen om te pauzeren doe je niet zo snel omdat dat de vaart er helemaal uit haalt en je tóch nog een beetje op tijd voor het diner terug 'op honk' wil zijn. Op de plekken waar je in je eigen tempo door kunt rijden is opeens de vermoeidheid weg vanwege het verhoogde adrenalinegehalte plus de actie van je lichaam om de motor van links naar rechts (en omgekeerd) te sturen. Een combinatie van factoren die normaal gesproken met elkaar in evenwicht zullen zijn (ik heb op al mijn vorige motorvakanties deze effecten nog niet zo extreem meegemaakt). Nu heb ik al diverse hulpmiddelen aan boord, zoals een verbeterd zadel, cruisecontrol, een elektrisch verstelbare ruit, zonnevizier in de helm (deze houden je armen bezig), maar vooral de benenpartij blijft behoorlijk gefixeerd op die twee steuntjes. Natuurlijk heb ik mijn benen rechttuit op de 'vleugeltjes' van de Pan gelegd en ben ik kilometers lang van het ene bovenbeen op het andere gaan zitten, heb ik een tijdje op de buddyzit gezeten en heb ik bovenbeenspieroefeningen gedaan, wat allemaal voor een tijdje hielp. Het benen strekken op zich beviel erg goed, alleen moet je je spieren inspannen om niet van de vleugeltjes af te glijden, wat ook weer vermoeiend is. Op een gegeven moment moet je gewoon echt stoppen om even een kort wandelingetje te maken, anders ben je te stijf om überhaupt nog van de motor af te stappen.... Nu is dat stoppen sowieso een goed idee, alleen komen de verschijnselen weer snel terug als je weer in het zadel zit. Daarom ben ik op internet maar eens op zoek gegaan naar zogenaamde Highway Pegs, oftewel voetsteunen ter hoogte van de valbeugels.

Ik kon drie verschillende type voetsteunen vinden, één die bevestigd zitten op de onderste bouten van de valbeugelbevestiging, één waarbij originele Hondavoetsteunen bevestigd zijn onder de valbeugel (wordt geleverd inclusief een nieuwe valbeugel met bevestigingspunten) en één waarbij een nieuw ontwerp bovenop de valbeugel wordt gemonteerd (inclusief nieuwe valbeugelkappen, voorzien van uitsparingen voor de naar buiten scharnierende voetsteunen).

Bij de eerste moet er een gat in de zijkuipdelen worden gemaakt, bovendien zitten ze niet zo erg ver naar voren en zien ze er niet uit! Bij de tweede krijg je aangepaste valbeugels meegeleverd, moet je voor de montage beide kuipdelen plus de originele valbeugels de- en monteren, zitten de voetsteunen onder de valbeugels (wat hellingshoek in de bochten kost) en zien ze er ook niet uit!

Bij de derde optie krijg je twee uitklapbare voetsteunen plus grondplaat geleverd, inclusief nieuwe afdekkappen, voorzien van een sleuf waarin de stepjes in rustpositie terugscharnieren. De stepjes zijn aan de bovenkant in de vleugeltjes geïntegreerd en zitten, ingeklapt, derhalve niet in de weg bij schuine bochten. Van de drie onderzochte opties is dit qua uiterlijk, design en productie met stip de winnaar. Het geleverde pakket bestaat uit twee aluminium gefreesde zwart geëloxeerde uitklapbare voetsteunen plus bevestigingsbouten en nieuwe afdekkappen. De grondplaat van de voetsteunen past precies over de buis van de valbeugel en de onderplaat fixeert het geheel op de juiste plaats. De montage kost nog geen tien minuten en is uitermate simpel (valbeugelkap eraf, highwaypegs met twee inbusbouten vastklemmen, nieuwe kap er weer op). Het freeswerk en de afwerking zijn uitermate goed in orde, evenals de passing op de bestaande valbeugels. Hier is over nagedacht, zowel op ontwerp-technisch, motortecnisch als designtechnisch gebied! Als techneut gaat je hart sneller kloppen bij een dergelijke én degelijke oplossing. OK, genoeg lof over het product, de montage en de afwerking. Hoe zit dat nou?

Eenmaal op de snelweg klap je met de bal van je voet de steuntjes naar voren en zet je je laarzen met licht gebogen knieën erop. Heeeeerlijk om je benen te kunnen strekken! Als je ze helemaal gestrekt wil uitsteken leg je gewoon je hielen op de steunen en waan je je op een Harley met apenstuur. Helemaal perfect, die naar voren geplaatste steunen. Zodra er weer wat bochtenwerk aan komt klap je heel simpel met de binnenkant van je laarzen de steunen op hun rustplaats en heb je de motor volledig ter beschikking voor het scherpe scheurwerk. Mocht je dat onverhoopt vergeten dan klappen ze anders bij de eerste aanraking met het asfalt vanzelf wel naar binnen. Zonde van het mooi afgewerkte steuntje maar

wél veilig! Mocht je motor onverhoopt per ongeluk met uitgestoken steun omvallen dan zijn er losse onderdelen bij te bestellen.

Overigens is het ook heel leuk om met je benen te sturen! Je zet wat druk op een van de steunen en je gaat meteen al die kant op. Het effect is veel groter dan druk op de originele voetsteunen omdat ze zo ver naar de zijkant uitsteken (met een groter moment tot gevolg).

Kortom een fantastisch product voor degenen die onderweg af en toe eens de benen willen strekken! Zie de foto's voor een impressie...

URL:

<http://www.motorcyclelarry.com/st1300hwybl.aspx>

of

<http://www.motorcyclelarry.com>

en dan kijken bij Honda, vervolgens ST1100 of ST1300

Goed nieuws voor de 1100 bezitters, ze zijn ook voor de 1100 verkrijgbaar, plus je kunt er ook stuurverhogers voor de 1100 bestellen!

Roger Leppers

Voorzitter Commissie Techniek